

смисъл на изречението и да означава “изобщо” или да се тълкува, като “по един или друг начин”, тоест поне по два начина. Двата пътя за осъществяването на един брак съставят предположеното.

Едната форма е брак, узаконен от църквата и обществото тогава, когато двете семейства в съответствие с обществените традиции одобрят и подкрепят съюза на младите. Втората форма е открадване или приставане в зависимост от това чия волеизява, мъжката или женската, взема връх, при което момата доброволно напуска родния си дом, за да създаде ново семейство, но подобно действие се оценява като публичен скандал. И двата постулата съществуват в практиката и оформят подтекста в тази втора част, тъй като обсъжданията между героите се надграждат върху тях. Но всъщност изречените мисли обхождат единствено втория вариант, приставане, който Мила въвежда, унищожавайки парадоксално сама възможността за друго решение, а Христофоров завършва с отвлечане като израз на “желязната логика на обстоятелствата”. Самоотричането от цялостното и диалогично обсъждане на проблема от страна на Мила продължава не само на семантично, но и на реторично ниво. Мила три пъти прекъсва речта на Христофоров, която не е нищо повече от съчетания от думи, изразяващи емоционалната възбуда чрез средствата на повторението, употребата на безлични местоимения, без да въвеждат нова информация. Говорещото лице е Мила, а слушащият е Христофоров, но това отношение се ражда насила, чрез изнемване на думата, а парадоксалният резултат от това действие е, че героинята се обрича на отказ от участие в съвместното вземане на решение. След категоричното нареждане: “Мила, изслушай ме!” и последващият отговор: “Аз няма да слушам ... ти ще бъдеш прав, какавто и да предприемеш”, двойната перспектива в ситуацията се премахва чрез подчинението на жената на неизказаната и неизвестна воля на мъжа, което имплицитно означава желание за действие, а не обменяне на думи.

При заемаването на подобна позиция от Мила изместването и подменянето на смисъла на решаването на обсъждания проблем настъпва много лесно. “И аз ще те отвлека”, заявява Христофоров. “Искам да кажа - ще те взема от самата тебе /разрядката е на Яворов/. И то тогава, когато го позволи изискването на моята /разрядката е моя/ любов”. Решаването на въпроса се поставя изцяло в сферата на личните интимни отношения, което от своя стра-